

Arrest

nr. 167 957 van 23 mei 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 juni 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan de verzoeker ter kennis gebracht op 6 juli 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. PEETERS en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 mei 2014 dient de verzoeker, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, bij de Belgische ambassade te Pristina een visumaanvraag type C (kort verblijf) in met het oog op een familiebezoek. Op 6 augustus 2014 wordt de beslissing genomen tot weigering van de visumaanvraag.

1.2. Op 31 januari 2015 komt de verzoeker België binnen en op 2 februari 2015 vraagt hij asiel aan.

1.3. Op 8 april 2015 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Nadat deze aanvraag

op 12 mei 2015 ontvankelijk wordt verklaard, wordt ze op 10 juni 2015 ongegrond bevonden. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 6 juli 2015 aan de verzoeker wordt ter kennis gebracht. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.04.2015 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

(…)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 12.05.2015, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De aangehaalde medische elementen werden niet weerhouden door de arts-adviseur (zie medisch advies d.d. 08.06.2015 onder gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielprocedure van betrokkene nog lopende is of er nog geen bijlage 13qq afgeleverd werd na het afsluiten van de asielprocedure, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene/n werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene terug in het Wachtregister in te schrijven.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan D. S. (...) te willen overhandigen.

GELIEVE ONDER GEEN BEDING DEZE BESLISSING TE BETEKENEN AAN D. S. (...) ZONDER DE BIJGEVOEGDE GESLOTEN OMSLAG.

(…)”

2. Over de rechtspleging

2.1. Bij aangetekend schrijven van 22 september 2015 bracht de verzoeker een aanvullende nota aan. Overeenkomstig artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet kan echter geen aanvullende nota, zoals bedoeld in artikel 39/76, § 1, tweede lid van dezelfde wet worden neergelegd. De ingediende aanvullende nota dient dan ook als een niet voorzien proceduristuk uit de debatten te worden geweerd.

2.2. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen

van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Het middel is onderbouwd als volgt:

“De Staatsecretaris voor Asiel en Migratie schendt artikel 3 van het EVRM en de Europese richtlijn 2004/83/EG, door het verzoek van verzoeker om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, ongegrond te bevinden.

De Staatsecretaris voor Asiel en Migratie en maatschappelijke integratie verwijst naar het verslag van de arts-adviseur dd. 8.6.2015.

De arts-adviseur concludeerde dat uit het voorgelegde medisch dossier niet mag blijken dat verzoeker op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of een reëel risico vormt op een onmenselijke of vernederende behandeling, aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland, Kosovo.

De arts-adviseur stelt het volgende, zicht steunende op de MedCOI-databank:

“Wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in Kosovo:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Verwijzende naar informatie afkomstig uit de MedCOI-databank:

-BMA-3402 waaruit blijkt dat neurologen beschikbaar zijn en evenzo de medicatie interferon bèta-1a.

-BMA-3417 waaruit blijkt dat de medicatie interferon bèta-1a beschikbaar is

-op de site <http://www.pharmaks.com/index/index.php/pharmindex-2009-mainmenu-29> blijkt eveneens de beschikbaarheid van Rebif en Avonex (interferon bèta-1a)

Gespecialiseerde opvolging en behandeling van de in de medische attesten beschreven aandoening is dus mogelijk en beschikbaar.

Hieruit blijkt dat verdere opvolging en behandeling beschikbaar is in Kosovo.

Reizen met deze pathologie behoort tot de mogelijkheden.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen medische noodzaak tot mantelzorg.

Zodoende is er geen medisch bezwaar in verband met een terugkeer naar het land van herkomst.”

De arts-adviseur gaat hier volledig in tegen de realiteit en de stukken die door verzoeker werden neergelegd.

Uit het verslag van dokter T. B. (...) dd. 10.2.2015 blijkt dat verzoeker in Kosovo vermoedelijk behandeld werd met IV steroïden en aan hem het advies werd gegeven te starten met Betaferon.

Dr. B. (...) heeft de diagnose vervolgens verder op punt gesteld en komt vervolgens tot het besluit:

“Bevestiging relapsing remitting MS waarvoor best start immunomodulerende therapie. Starten met Avonex intramusculair 1x per week. Aansluitend aan de diagnostische investigaties kreeg hij nog gedurende 3 dagen intraveneus Solu-Medrol toegediend gezien de aanwezigheid van multiple aankleurende letsels en anamnestic twijfel over recente opstoot. Controleafspraak werd voorzien.”

Verzoeker heeft in het oorspronkelijke stukkenbundel (stuk 3) een verslag van consultatie voorgelegd, afkomstig van de Regering van Kosovo – Ministerie van volksgezondheid dd. 23.12.2014, opgesteld door dr. G. (...) V.V., waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat:

“Vanwege de onmogelijkheid van behandeling met immunomodulerende therapie in Kosovo behandeling in het buitenland nodig is”

Verzoeker brengt in huidige procedure een bijkomend stuk (stuk 4) dd. 10.7.2015, afkomstig van de Republiek Kosovo, Regering, Ministerie van Gezondheid, afdeling Apotheek, met volgende inhoud:

“Voor: S. D. (...)

Dr. Imet Rrahmani – Minister van Gezondheid

Door: Dr. Gani Shabani- Secretaris-Generaal MSH

Van: Bekim Fusha- Directeur van de afdeling apotheek MSH

Onderwerp: Beschikbaarheid van medicijnen

Kantoor nr.: No-10: Locatie: Ministerie van Gezondheid: Datum: 10/7/2015

Geachte,

In verband met U verzoek voor informatie voor de beschikbaarheid van de nodige medicatie voor je behandeling, wij informeren U dat het product Interferon beta 1a (Avonex) is niet te vinden in de essentiële geneesmiddelen lijst.

Voor meer informatie in verband met de geneesmiddelen die wel in de essentiële geneesmiddelen lijst staan, gelieve onze officiële website van de Ministerie van Gezondheid te bezoeken op www.msh-ks.org."

Ongeacht dat de officiële instanties in Kosovo uitdrukkelijk bevestigen dat de medicatie die noodzakelijk is voor verzoeker niet beschikbaar is in Kosovo, stelt de arts-adviseur het tegendeel.

De arts-adviseur baseert zich hiervoor op MedCOI-databank.

In het verslag van de arts-adviseur wordt echter omtrent deze databank het volgende vermeld:

"De geleverde informatie is beperkt tot de beschikbaarheid van de medische behandeling, gewoonlijk in een welbepaalde kliniek of gezondheidsinstelling in het land van herkomst. Er wordt geen informatie over de toegankelijkheid van de behandeling verschaft. De informatie wordt met grote zorg verzameld. De BMA doet zijn uiterste best om accurate, transparante en actuele informatie te leveren binnen een beperkt tijdsbestek. Echter, dit document heeft niet e pretentie exhaustief te zijn. Geen rechten, zoals medische aansprakelijkheid kunnen uit de inhoud gepuurd worden."

Deze aanvulling geeft duidelijk aan dat men geen volkomen zekerheid heeft over de informatie waarover men meent te beschikken.

Het is dan ook onbegrijpelijk dat de arts-adviseur de informatie van de officiële instanties in Kosovo naast zich neer legt, zonder enige argumentatie hieromtrent en vervolgens zich louter baseert op informatie die hij meent te halen uit de MedCOI-databank, dewelke dus geen absolute zekerheid kan verschaffen.

De arts-adviseur doet zelfs niet de moeite om de officiële documenten vanuit Kosovo te weerleggen. Hij negeert ze gewoon, hetgeen uiteraard de gemakkelijkste keuze is.

De behandelende arts heeft uitdrukkelijk de noodzakelijk medicatie en behandeling voor verzoeker op punt gezet. (De arts-adviseur heeft zelfs niet de moeite genomen om verzoeker zelf te onderzoeken)

Vervolgens blijkt uit de officiële documenten van de Kosovaarse instanties dat deze medicatie en behandeling niet mogelijk en beschikbaar zijn in Kosovo!

Dat de arts-adviseur bijzonder onnauwkeurig te werk is gegaan, blijkt nogmaals uit zijn bijkomende stelling dat "uit de beschikbare medische gegevens blijkt dat er geen medische noodzaak is tot mantelzorg".

Het standaard medisch getuigschrift dd. 2.4.2015 dat door de behandelende arts van verzoeker dr. Bosman werd ingevuld en gevoegd aan het stukkenbundel stelt uitdrukkelijk op vraag F:

"Indien van toepassing: zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging? Is mantelzorg medisch vereist? Ja"

Hoe is het mogelijk dat de arts-adviseur volledig voorbij gaat aan de stelling van de behandelende arts van verzoeker? Wat is nog het nut van een medisch getuigschrift van een behandelend arts? De arts-adviseur heeft duidelijk de pretentie om zonder enige motivering een beoordeling van een behandeld arts, in dit geval dr. T. B. (...), Neuroloog verbonden aan de Campus Sint-Elisabeth te Turnhout, naast zich neer te leggen, zonder verzoeker zelf te hebben onderzocht.

Verzoeker stelt zich dan ook terecht de vraag op welke beschikbare medische gegevens de arts-adviseur zijn oordeel baseert... Hij heeft immers zelf nooit een onderzoek gedaan en zou zich moeten baseren op de medische documenten die verzoeker heeft bijgebracht, doch gaat meermaals lijnrecht in tegen deze stukken. Begrijpen wie begrijpen kan ...

Een gespecialiseerde opvolging en behandeling dewelke noodzakelijk is voor verzoeker, is niet mogelijk en beschikbaar in Kosovo en er is een medische noodzaak tot mantelzorg."

3.1.2. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 62, eerste lid van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens wordt een manifeste beoordelingsfout opgeworpen.

Het middel is onderbouwd als volgt:

"In de bestreden beslissing dd. 7 maart 2014 wordt het volgende gesteld:

“De aangehaalde medische elementen werden niet weerhouden door de arts-adviseur (zie medisch advies dd. 8.6.2015 onder gesloten omslag in bijlage).”

Aangaande de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een medische behandeling voor verzoeker in Kosovo, maken de Arts-adviseur en de Staatsecretaris voor Asiel en Migratie een ernstige beoordelingsfout.

Volgens de Arts-adviseur en de Staatsecretaris voor Asiel en Migratie zou de noodzakelijk medische behandeling voor verzoeker beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo.

Deze overweging strookt helemaal niet met de realiteit, zoals blijkt uit hetgeen verzoeker reeds heeft uiteengezet in het eerste middel.

Bovendien heeft de arts-adviseur niet eens de moeite genomen om verzoeker zelf te onderzoeken, doch meent hij toch de verslagen van de behandeld geneesheer van verzoeker te kunnen weerleggen. De arts-adviseur steunt zich enerzijds op de medische stukken afkomstig van de behandelend arts van verzoeker om vervolgens tot een omgekeerd besluit te komen. DIT IS ONMOGELIJK EN MANIFEST ONJUIST!

De bestreden beslissing is dus wel degelijk onjuist en verkeerd gemotiveerd!”

3.2. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt in haar nota met opmerkingen:

“In het eerste middel haalt verzoeker de schending aan van artikel 3 EVRM en van de richtlijn 2004/83/EG.

Verzoeker voegt bij huidig verzoekschrift een nieuw stuk toe waaruit zou blijken dat het medicijn nodig voor de behandeling van zijn medische aandoening niet voorkomt in de lijst met beschikbare medicijnen in Kosovo, in tegenstelling tot wat de arts-adviseur beweert.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat uit advies van de arts-adviseur blijkt dat uit de door hem geconsulteerde bronnen, die aan het administratief dossier van verzoeker werden toegevoegd, de medicijnen Rebif en Avonex (interferon bèta-1a) beschikbaar is in Kosovo. Hij heeft hierbij verwezen naar informatie afkomstig uit de MedCOI-databank. In het MedCOI-project wordt er informatie verzameld over de beschikbaarheid van medische behandelingen in de landen van herkomst en deze informatie wordt in een niet-publieke databank geplaatst die enkel toegankelijk is voor de partners van dit project.

Het thans door verzoeker toegevoegde document maakt enkel melding van interferon bèta-1a (Avonex), doch niet van Rebif.

Daarenboven dateert dit nieuwe stuk van na de bestreden beslissing waardoor er derhalve ook geen rekening mee kan en moet gehouden worden.

Waar verzoeker stelt dat hij niet door de arts-adviseur werd onderzocht, dient te worden opgemerkt dat geen enkele wettelijke bepaling of beginsel voorschrijft dat de arts-adviseur telkenmale verplicht zou zijn over te gaan tot een persoonlijk onderzoek, niettegenstaande die mogelijkheid hem geboden wordt door artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, indien hij dit nodig acht. Daarenboven komt het niet aan de Raad toe om zich in de plaats te stellen van de arts-adviseur en de medische elementen in zijn plaats te beoordelen.

“De Raad dient er ook op te wijzen dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet geen verplichting inhoudt voor de ambtenaar-geneesheer om in alle gevallen waar een vreemdeling die verzoekt om op medische gronden tot een verblijf te worden gemachtigd deze vreemdeling aan een medisch onderzoek te onderwerpen. Artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet stelt uitdrukkelijk dat de ambtenaar-geneesheer een dergelijk onderzoek kan doorvoeren “indien hij dit nodig acht”. Daar de ambtenaar-geneesheer de strikt medische vaststellingen die zijn opgenomen in de hem voorgelegde medische getuigschriften niet ter discussie stelde kon hij derhalve oordelen dat een dergelijk onderzoek in voorliggende zaak niet nodig was (cf. Parl. St. Kamer, 2005-06, nr. 2478/001, 35).” (RvV 21 december 2012, nr. 94.338)

Waar verzoeker stelt dat hij nood heeft aan mantelzorg blijkt uit het administratief dossier dat hij tot 16 oktober 2014 bij zijn ouders in Ranillug verbleef en hij niet aantoonde in zijn land van herkomst geen andere familie, vrienden of kennissen te hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen.

Het eerste middel is niet ernstig.

In een tweede middel haalt verzoeker de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Hij betoogt dat de overwegingen van de arts-adviseur niet stroken met de realiteit en vermeldt wederom dat hij niet werd onderworpen aan een onderzoek.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker zich beperkt tot het uiten van algemene kritiek, zonder de bevindingen van de arts-adviseur in concreto te weerleggen.

De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel verzoeker in kennis te stellen van de redenen waarom verwerende partij de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verwerende partij is verplicht de juridische en feitelijke overwegingen in de akte op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. (R.v.St., 6 september 2002, nr. 110.071; R.v.St., 19 maart 2004, nr. 129.466; R.v.St., 21 juni 2004, nr. 132.710).

Het begrip "afdoende" houdt in dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. (R.v.V., 5 juni 2012, nr. 82.466)

De determinerende motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen en in het advies van de arts-adviseur, dat aan verzoeker werd medegedeeld en dat integraal deel uitmaakt maken van de thans bestreden beslissing. Er wordt met verwijzing naar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op een duidelijke en uitvoerige wijze gemotiveerd waarom de door verzoeker ingediende aanvraag ongegrond is, met name de omstandigheid dat de medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst.

Uit de in het verzoekschrift geuite kritiek blijkt overigens dat verzoeker die motieven genoegzaam kent, zodat in casu het voornaamste doel van de formele motiveringsplicht is bereikt.

Hij toont geen schending aan van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

"Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen". (R.v.V., 29 maart 2012, nr. 78 303; R.v.V., 30 juni 2011, nr. 64.262)

Verzoekster toont met zijn betoog niet aan met welke feiten en elementen die verwerende partij en de arts-adviseur kenden zij geen rekening zouden hebben gehouden, noch dat zij die niet correct zouden hebben beoordeeld.

Het tweede middel is niet ernstig."

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de bestuurlijke overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat het bestuur bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Te dezen wordt in het advies van de arts-adviseur van 8 juni 2015 vastgesteld dat de verzoeker "lijdt aan multiple sclerose, waarvoor immunomodulerende therapie werd ingesteld (Avonex = interferon bèta-

1a)”, doch dat uit informatie uit de MedCOI-databank blijkt dat er in Kosovo neurologen en de medicatie interferon bèta-1a beschikbaar zijn, zodat de gespecialiseerde opvolging en behandeling mogelijk en beschikbaar zijn. Dit medisch advies, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing en dat onder gesloten omslag samen met de beslissing aan de verzoeker werd overhandigd, dient te worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing. In het licht van de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dient dan ook te worden nagegaan of er voldoende feitelijke gronden bestaan voor de vaststellingen van de arts-adviseur en of er op grond van diens vaststellingen al dan niet in redelijkheid kon worden besloten dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Immers, indien zou blijken dat het advies van de arts-adviseur onzorgvuldig is genomen en de aanvraag ongegrond wordt verklaard op basis van dit advies, dan zal de onzorgvuldigheid in dit advies noodzakelijkerwijze leiden tot de vernietiging van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond verklaard wordt.

In het tweede middel laat de verzoeker gelden dat de overweging van de arts-adviseur en van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris dat de voor hem noodzakelijke medische behandeling in Kosovo beschikbaar en toegankelijk zou zijn, niet strookt met de realiteit. Hij verwijst hierbij naar zijn uiteenzetting in het eerste middel, waar hij heeft aangegeven dat hij bij zijn aanvraag een verslag van consultatie, afkomstig van de Regering van Kosovo - Ministerie van volksgezondheid van 23 december 2014, opgesteld door Dr. G.V.V., heeft voorgelegd waarin uitdrukkelijk werd gesteld dat *“(v)anwege de onmogelijkheid van behandeling met immunomodulerende therapie in Kosovo behandeling in het buitenland nodig is”*.

De verwerende partij wijst er in haar nota met opmerkingen op dat uit het advies van de arts-adviseur van 8 juni 2015 blijkt dat uit de door hem geconsulteerde bronnen, die aan het administratief dossier werden toegevoegd, de medicijnen Rebif en Avonex (interferon bèta-1a) beschikbaar zijn in Kosovo en dat hij hierbij verwezen heeft naar informatie afkomstig uit de MedCOI-databank. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt evenwel dat de informatie waarnaar in het advies van de arts-adviseur wordt verwezen, dateert van 27 april 2011 (BMA-3402) en 2 mei 2011 (BMA-3417), en dus minder recent is dan de informatie die de verzoeker bij zijn aanvraag van 8 april 2015 om machtiging tot verblijf heeft gevoegd en waarnaar hij tevens in die aanvraag heeft verwezen. Ook uit de gegevens van de website <http://www.pharmaks.com/index/index.php/pharmindex-2009-mainmenu-29>, waarnaar de arts-adviseur verwijst en waarvan een uittreksel in het administratief dossier is opgenomen, blijkt niet dat de hierin opgenomen informatie over de beschikbaarheid van Rebif en Avonex (interferon bèta-1a) in Kosovo recenter is dan het door de verzoeker aan het bestuur voorgelegde verslag van consultatie, afkomstig van de Regering van Kosovo - Ministerie van volksgezondheid, van 23 december 2014.

Aldus steunt de arts-adviseur zich voor zijn onderzoek naar de beschikbaarheid van de voor de verzoeker noodzakelijke immunomodulerende therapie in Kosovo op informatie die minder recent is dan de door de verzoeker zelf aan het bestuur voorgelegde informatie waaruit blijkt dat vanwege de onmogelijkheid van behandeling met immunomodulerende therapie in Kosovo behandeling in het buitenland nodig is, zonder enige motivering waarom met deze door de verzoeker aangebrachte informatie geen rekening werd gehouden.

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de arts-adviseur, bij zijn beoordeling van het al dan niet voorhanden zijn van een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling voorhanden is in het land van herkomst, onvoldoende rekening heeft gehouden met alle feitelijke gegevens zoals deze voorlagen, zodat niet kan worden vastgesteld dat deze component op afdoende wijze werd onderzocht. Zodoende kon de arts-adviseur niet, zonder bijkomende motivering of bijkomende vaststellingen inzake de door de verzoeker voorgelegde informatie inzake de onmogelijkheid van behandeling met immunomodulerende therapie in Kosovo, besluiten dat de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar zijn in het land van herkomst.

Aangezien het advies van de arts-adviseur van 8 juni 2015, dat de basis vormt voor de bestreden beslissing, niet getuigt van een zorgvuldig onderzoek van alle gegevens van het dossier, nu er meer bepaald geen rekening werd gehouden met het door de verzoeker voorgelegde verslag van consultatie, afkomstig van de Regering van Kosovo - Ministerie van volksgezondheid van 23 december 2014, opgesteld door Dr. G.V.V., dient een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel te worden vastgesteld.

Nu vaststaat dat het advies van de arts-adviseur van 8 juni 2015 behept is met een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient de bestreden beslissing die op dit advies steunt en waarvan dit advies integraal deel uitmaakt te worden vernietigd.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De overige aangevoerde grieven tegen deze beslissing behoeven geen verder onderzoek.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 juni 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend zestien door:

dhr. D. DE BRUYN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

D. DE BRUYN